Mesaje

Ignațiu Purtătorul de Dumnezeu (decedat la începutul secolului al II-lea) , sfânt mucenic, unul dintre Părinții Apostolici. Se știu foarte puține lucruri despre viața sa. Eusebiu de Cezareea susține că Ignațiu Purtătorul de Dumnezeu a fost al doilea episcop al Antiohiei după Apostolul Petru (Istoria Bisericii III, 22). Potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, Ignațiu Purtătorul de Dumnezeu a fost un „părtășesc al apostolilor” (omilia a 42-a. Despre Sfântul Ignațiu), adică fie i-a cunoscut personal, fie a ținut cu tărie tradiția lor. În timpul domniei împăratului Traian (98-117), Ignațiu Purtătorul de Dumnezeu a fost arestat și dus la Roma, unde urma să fie martirizat pentru Hristos. În timp ce călătorea sub escortă spre capitală, Ignațiu Purtătorul de Dumnezeu a scris scrisori episcopilor și comunităților creștine. Aceste scrisori sunt ca ultima voință a mucenicului, o mărturisire a credinței sale arzătoare și a instrucțiunilor pastorale. Doar 7 scrisori autentice au supraviețuit: către Efes, Smirna, Philadelphia, Roma, Magnesia, Tralles și către Sfântul Policarp din Smirna. Scrisorile există în trei versiuni: „lungă”, „scurtă” și „de mijloc”. Versiunea „de mijloc” este considerată cea mai autentică. Cât despre martiriul lui Ignațiu Purtătorul de Dumnezeu, majoritatea patrologilor cred că acestea au fost scrise nu mai devreme de secolul al IV-lea.

Pentru studiul biblic, Epistolele lui Ignațiu, Născătorul de Dumnezeu, sunt importante, fiind una dintre cele mai vechi mărturii despre cărțile Noului Testament. Acestea citează Evanghelia după Matei (Efeseni 14; Smirna 6) și citează ziceri care indică familiaritatea autorului cu Evangheliile după Luca, Ioan și Epistolele Apostolului Pavel. Epistolele lui Ignațiu, Născătorul de Dumnezeu, dovedesc că principalele cărți ale Noului Testament erau deja în general acceptate la cumpăna dintre secolele I și II.

Biserica Ortodoxă prăznuiește pomenirea Sfântului Mucenic Ignatie, Născătorul de Dumnezeu, în zilele de 20 decembrie și 29 ianuarie.

- Epistola către Efeseni
- Epistola către Magnezieni
- Epistola către Policarp
- Epistola către Romani
- Epistola către Smirneeni
- Mesaj către trallieni
- Epistola către Filadelfieni

Epistola către Efeseni

Ignatie, purtătorule de Dumnezeu al preafericitei biserici din Efesul din Asia, binecuvântat în plinătatea măreției lui Dumnezeu Tatăl, rânduit mai înainte de veci să fie, în slavă veșnică și neschimbată, pururea unit și ales în adevărata suferință, după voia Tatălui și a lui Iisus Hristos Dumnezeul nostru, îți doresc să te bucuri mult în Iisus Hristos cu bucurie neîntinată.

Capitolul I

Laudă efesenilor pentru solia lor și laudă lui Onisim.

Am primit numele tău cel preaiubit în Dumnezeu, pe bună dreptate glorificat pentru credința și dragostea în Iisus Hristos, Mântuitorul nostru. Ca niște imitatori ai lui Dumnezeu, înflăcărați de sângele divin, ați împlinit pe deplin lucrarea voastră înrudită față de mine. Auzind că sunt legat în Siria pentru numele și nădejdea cea de rând (ați venit în grabă să mă vedeți), nădăjduind prin rugăciunea voastră să pornesc lupta cu fiarele în Roma, pentru ca prin mucenicie să devin ucenicul Celui ce S-a adus pe Sine însuși pentru noi ca jertfă și jertfă lui Dumnezeu. Și astfel, în numele lui Dumnezeu, am primit numeroșii voștri în persoana lui Onisim, un om cu o dragoste nespusă, episcopul vostru în trup. Iubiți-L, vă îndemn pe Iisus Hristos, și fiți toți asemenea lui, căci binecuvântat este Cel ce a dat tuturor să fie vrednici de un astfel de episcop.

Capitolul II

Laude pentru ceilalți oficiali ai ambasadei.

Și pentru împreună-lucrătorul meu Vurr, diaconul vostru în Dumnezeu, binecuvântat în toate, mă rog să rămână spre cinstea voastră și a episcopului. Iar Krok, vrednic de Dumnezeu și de voi, pe care l-am primit ca model al iubirii voastre, m-a mângâiat în toate. Și Tatăl lui Isus Hristos să-l mângâie, împreună cu Onisim, Vurr, Euplus și Fronton, prin care am văzut dragostea voastră a tuturor. Și eu aș vrea să mă bucur întotdeauna de voi, dacă sunt vrednic. De aceea, este necesar să-L slăvim în orice fel pe Isus Hristos, care v-a slăvit, pentru ca, prin ascultare unanimă, să fiți întăriți într-un singur duh și într-un gând și toți să grăiți același lucru, pentru ca, ascultând de episcop și de prezbiteriu, să fiți sfințiți în toate.

Capitolul III

Ignațiu nu este mișcat de mândrie, ci de dragoste, să îndemne la unitate cu episcopul.

Nu vă poruncesc ca și cum aș avea vreo importanță; căci, deși sunt în lanțuri pentru numele lui Hristos, nu sunt încă desăvârșit în Isus Hristos. Acum abia încep să învăț și mă îndrept către voi ca către tovarășii mei de învățătură: căci ar fi trebuit să primesc de la voi întărire în credință, în mustrare de sine, în răbdare și generozitate. Dar, fiindcă dragostea nu mă lasă să tac în fața voastră, am hotărât să vă conving să vă uniți cu gândul lui Dumnezeu. Căci Isus Hristos, viața noastră comună, este gândul Tatălui, așa cum episcopii, numiți până la marginile pământului, sunt în gândul lui Isus Hristos.

Capitolul IV

Imitați unitatea bătrânilor cu episcopul.

Așadar, și voi trebuie să fiți în armonie cu gândul episcopului, ceea ce faceți. Și faimoasa voastră presbiteriu vrednic de Dumnezeu este în armonie cu episcopul precum corzile unei citere. De aceea, Iisus Hristos este glorificat prin unanimitatea și dragostea voastră armonioasă. Alcătuiți un cor din voi, fiecare dintre voi, pentru ca, în armonie, acordați într-o singură minte, după ce ați început cântarea către Dumnezeu la unison, să o cântați cu un glas Tatălui prin Iisus Hristos, pentru ca El să vă audă și, după faptele voastre bune, să vă recunoască ca mădulare ale Fiului Său. De aceea, este de folos pentru voi să fiți în unitate netulburată între voi, pentru ca să fiți pururea în unire cu Dumnezeu.

Capitolul V

Importanța unității bisericești.

Căci, dacă în scurt timp am avut o astfel de prietenie cu episcopul vostru, nu omenească, ci spirituală, cât de fericiți sunteți voi, care sunteți uniți cu el așa cum Biserica este cu Iisus Hristos și cum Iisus Hristos este cu Tatăl, pentru ca toate lucrurile să fie în armonie prin unire! Nimeni să nu se amăgească! Cine nu este înăuntrul altarului se lipsește de pâinea lui Dumnezeu. Dacă rugăciunea a doi are mare putere, cu cât mai puternică este rugăciunea unui episcop și a întregii Biserici? Așadar, cine nu merge la adunarea generală s-a îngâmfat deja și s-a osândit pe sine; căci este scris: Dumnezeu se împotrivește celor mândri. Să încercăm să nu ne împotrivim episcopului, ca să fim supuși lui Dumnezeu.

Capitolul VI

Priviți-l pe episcop ca pe Însuși Hristos.

Și cu cât vede cineva mai mult un episcop tăcând, cu atât mai mult trebuie să se teamă de el. Căci pe oricine trimite stăpânul casei să-i conducă casa, trebuie să-l

primim în același fel ca pe cel ce l-a trimis. Prin urmare, este limpede că trebuie să-l privim pe episcop ca pe Domnul Însuși. Totuși, Onisim însuși laudă mult purtarea voastră evlavioasă în Dumnezeu, că voi toți trăiți după adevăr, că nu este între voi nicio erezie, ci că nu ascultați de nimeni afară de Iisus Hristos, care propovăduiește adevărul.

Capitolul VII

Fugiți de eretici. Există un singur doctor, Iisus Hristos, Dumnezeu-omul.

Unii obișnuiesc să poarte numele lui Hristos în mod viclean, în timp ce săvârșesc fapte nevrednice de Dumnezeu. De ei trebuie să fugiți ca de fiarele sălbatice; căci sunt câini turbați care mușcă cu viclenie. Trebuie să vă feriți de ei, căci suferă de o boală incurabilă. Pentru ei există un singur doctor, trupesc și spiritual, născut și nenăscut, Dumnezeu întrupat, viață adevărată în moarte, din Maria și din Dumnezeu, mai întâi supus, iar apoi nesupus suferinței, Domnul nostru Iisus Hristos.

Capitolul VIII

Ești măreț și spiritual.

Așadar, nimeni să nu vă amăgească și nici să nu vă lăsați pradă amăgirii, fiindcă sunteți cu totul dedicați lui Dumnezeu. Căci, fiindcă între voi nu s-a iscat nicio ceartă care să vă tulbure, trăiți cu adevărat așa cum îi place lui Dumnezeu. Eu sunt gloata voastră și trebuie să fiu curățit de Biserica voastră, Efesenilor, care a fost faimoasă de-a lungul veacurilor. Cei firii pământești nu pot face lucrurile Duhului, nici cei duhovnicești nu pot face lucrurile firii pământești, nici credința nu poate face faptele necredinței, nici necredința nu poate face faptele credinței. Dar chiar și ceea ce faceți voi după îndemnurile firii pământești este duhovnicesc, fiindcă faceți totul în Isus Hristos.

Capitolul IX

Nu ai ascultat de învățătorii falși.

Am aflat că unii au venit de acolo la voi cu o învățătură rea. Dar voi nu ați permis ca ea să se împrăștie printre voi, astupându-vă urechile, ca să nu primiți ceea ce ei împrăștiau, întrucât voi sunteți adevăratele pietre ale templului Tatălui, pregătite pentru zidirea lui Dumnezeu Tatăl; sunteți ridicați la înălțime prin instrumentul lui Iisus Hristos, adică crucea, prin frânghia Duhului Sfânt; credința voastră vă atrage la înălțime, iar dragostea slujește drept cale care duce la Dumnezeu. De aceea, sunteți cu toții tovarăși unii altora. Purtători de Dumnezeu

și purtători de Templu, purtători de sfinți, împodobiți în toate cu poruncile lui Iisus Hristos. De aceea mă bucur că am avut onoarea să vorbesc cu voi în scris și să vă împărtășesc bucuria mea, că voi, așa cum este caracteristic celeilalte vieți, nu iubiți decât numai pe Dumnezeu.

Capitolul X

Rugați-vă pentru alții, fiți blânzi și smeriți.

Rugați-vă însă neîncetat și pentru alții. Căci ei au nădejde de pocăință, ca să vină la Dumnezeu. Să învețe măcar din faptele voastre. Fiți blânzi împotriva mâniei lor; fiți smeriți împotriva înfumurarii lor; opuneți rugăciunea calomniei lor; și tărie în credință rătăcirii lor; fiți liniștiți împotriva grosolaniei lor. Să nu încercăm să-i imităm; dimpotrivă, prin îngăduința noastră să ne arătăm frații lor; ci să încercăm să fim imitatori ai Domnului. Să sufere cineva mai multă nedreptate, să sufere pierdere, să fie supus pierzării, numai să nu se găsească în voi vreo pleavă a diavolului, ci toți să rămâneți în Isus Hristos, atât trupește, cât și duhovnicește.

Capitolul XI

Vremurile din urmă; să ne temem de Domnul.

Acestea sunt vremurile din urmă. Să ne fie rușine și să ne temem de îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, ca nu cumva să ne slujească drept osândă. Fie să ne temem de mânia viitoare, fie să iubim harul de acum. Una din două: dacă putem fi găsiți în Hristos Isus pentru viața adevărată. Fără El, nimic să nu se găsească printre voi. Pentru El port și eu legăturile, această perlă duhovnicească, în care aș vrea și eu să înviu prin rugăciunea voastră. O, de aș folosi întotdeauna de ea, ca să găsesc soarta creștinilor din Efes, care, prin puterea lui Isus Hristos, au fost întotdeauna de un gând cu apostolii.

Capitolul XII

Laudă Efesenilor.

Știu cine sunt și cui scriu. Eu sunt condamnat, dar voi sunteți iertați; eu sunt în pericol, dar voi rămâneți neclintiți. Voi sunteți calea celor ce sunt omorâți pentru Dumnezeu. Voi sunteți tovarăși de încredere cu Pavel, cel sfințit, cel aprobați, cel preafericit, la picioarele căruia voiesc să fiu când voi veni la Domnul. În toată epistolele sale către voi, El vă pomenește în Hristos Isus.

Capitolul XIII

Adunați-vă mai des pentru închinare.

Așadar, încercați să vă adunați des pentru Euharistie și pentru slăvirea lui Dumnezeu. Căci dacă vă adunați des, puterile Satanei sunt surclasate, iar lucrările lui nimicitoare sunt nimicite prin unanimitatea credinței voastre. Nu este nimic mai bun decât pacea, căci ea nimicește toate luptele duhurilor cerești și pământești.

Capitolul XIV

Păstrați credința și dragostea și arătați-vă creștini în faptele voastre.

Totuși, acest lucru nu este necunoscut, dacă ai o credință și o dragoste desăvârșite pentru Iisus Hristos, care sunt începutul și sfârșitul vieții. Credința este începutul, iar dragostea sfârșitul, și ambele împreună sunt lucrările lui Dumnezeu; tot ce ține de virtute vine din ele. Nimeni care mărturisește credința nu păcătuiește și nimeni care a dobândit dragostea nu urăște. Pomul se cunoaște după rodul lui: așadar, cei care se mărturisesc creștini vor fi descoperiți prin faptele lor. Acum, problema nu stă doar în mărturisire, ci în puterea credinței, dacă cineva rămâne în ea până la sfârșit.

Capitolul XV

Să-L mărturisim pe Domnul nu numai cu cuvinte, ci și cu tăcerea.

Este mai bine să taci și să fii, decât să vorbești și să nu fii. Este bine să înveți, dacă cel ce învață și o face. De aceea, există un singur Învățător care a vorbit și s-a împlinit; și ceea ce a făcut El în tăcere este vrednic de Tatăl. Cel ce a dobândit cuvântul lui Isus poate auzi cu adevărat tăcerea Lui, pentru a fi desăvârșit, pentru a putea atât să lucreze în cuvânt, cât și să se descopere în tăcere. Nimic nu este ascuns de Domnul, dimpotrivă, chiar și tainele noastre sunt aproape de El. Așadar, să facem totul ca și cum El Însuși ar fi în noi, pentru ca noi să fim templele Lui, iar El să fie Dumnezeul nostru în noi - așa cum El este cu adevărat și într-o zi se va arăta înaintea feței noastre, de aceea pe bună dreptate Îl iubim.

Capitolul XVI

Cei care corupă credința cu învățături false vor merge în focul veșnic.

Nu vă amăgiți singuri, frații mei! Cine strică casele lui Dumnezeu nu va moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Dar dacă cei ce fac aceste lucruri în trup sunt veniți de moarte, cu cât mai mult dacă strică cineva credința lui Dumnezeu, pentru care a

fost răstignit Isus Hristos, prin învățătura cea rea? Omul acela va merge ca o scârbă în focul nestins, și la fel și cel ce-L ascultă.

Capitolul XVII. Feriți-vă de învățăturile false ale ereticilor.

Domnul a luat mir pe capul Său în acest scop, ca să înmiresmeze Biserica cu nestricăciune. Nu vă ungeți cu învățătura împuțită a prințului acestui veac, ca să nu vă ducă ca robi de la viața cea dreaptă. De ce nu suntem cu toții înțelepți, primind cunoașterea lui Dumnezeu, care este Iisus Hristos? De ce pierim fără simț, nerecunoscând darul pe care Domnul l-a trimis cu adevărat?

Capitolul XVIII

Gloria Crucii. Nașterea și Botezul lui Hristos.

Duhul meu este în țărână înaintea crucii, care este o piatră de poticnire pentru cei necredincioși, dar pentru noi mântuire și viață veșnică. Unde este înțeleptul, unde este cel care pune întrebări, unde este laudă celui așa-zis inteligent? Căci Dumnezeul nostru Iisus Hristos, după voia lui Dumnezeu, a fost conceput de Maria din sămânța lui David, dar din Duhul Sfânt. El S-a născut și a fost botezat pentru ca prin suferința Sa să curețe chiar și apa.

Capitolul XIX

Trei sacramente.

Însă fecioria Mariei și nașterea ei au fost ascunse de prințul acestui veac, precum și moartea Domnului, trei mistere glorioase împlinite în tăcerea lui Dumnezeu. Cum au fost ele revelate veacurilor? - O stea strălucea pe cer mai puternică decât toate stelele, iar lumina ei era inefabilă, iar noutatea ei provoca uimire. Toate celelalte stele, împreună cu soarele și luna, formau un fel de cor în jurul acestei stele, și ea își revărsa lumina asupra tuturor lucrurilor. Și a existat confuzie cu privire la originea acestui fenomen nou, spre deosebire de acele stele. Din acel moment, toată magia a început să cadă, și toate legăturile răului să fie rupte, ignoranța să treacă și împărăția antică să se dezintegreze: de vreme ce Dumnezeu S-a arătat în mod omenesc pentru reînnoirea vieții veșnice, iar ceea ce fusese pregătit de Dumnezeu a primit un început. Din acel moment, totul a fost în tulburare, de vreme ce problema era despre nimicirea morții.

Capitolul XX

Îți voi scrie din nou.

Dacă Iisus Hristos, prin rugăciunea voastră, binevoiește să-mi acorde aceasta și va fi voia Lui, atunci într-o altă scrisoare pe care intenționez să v-o scriu, vă voi dezvălui dispensația lui Dumnezeu pe care tocmai am început-o cu privire la omul cel nou, Iisus Hristos, după credința în El și după dragostea pentru El, prin suferințele și învierea Lui - mai ales dacă Domnul îmi descoperă că voi toți, fără excepție, prin harul lui Dumnezeu sunteți uniți într-o singură credință și în Iisus Hristos, care a venit în trup din linia lui David, Fiul Omului și Fiul lui Dumnezeu, astfel încât să ascultați de episcop și de prezbiteriu în unanimitate desăvârșită, frângând o singură pâine, acest medicament al nemuririi, nu numai păzind de moarte, ci dând și viață în Iisus Hristos.

Capitolul XXI

Rugați-vă pentru mine și pentru biserica siriană.

Eu sunt o jertfă din partea voastră și din partea celui pe care l-ați trimis la Smirna, spre slava lui Dumnezeu, de unde vă scriu, mulțumind lui Dumnezeu și iubindu-l pe Policarp așa cum îl iubiți. Aduceți-vă aminte de mine, așa cum și Isus Hristos își amintește de voi. Rugați-vă pentru Biserica Siriei, din care eu, ultimul dintre credincioșii de acolo, sunt dus în lanțuri la Roma, fiindcă am fost găsit vrednic să slujesc spre slava lui Dumnezeu. Salutări în Dumnezeu Tatăl și în Isus Hristos, nădejdea noastră comună.

Epistola către Magnezieni

Ignațiu, purtătorul de Dumnezeu al Bisericii Magneziei de sub Miandra, binecuvântat de harul lui Dumnezeu Tatăl în Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, în Care o salut, - îi urează sincer cea mai mare bucurie în Dumnezeu Tatăl și Iisus Hristos.

Capitolul I

Motivul mesajului.

Aflând despre rânduiala iubirii voastre pioase, am intenționat cu cea mai mare bucurie să vorbesc cu voi în credința lui Iisus Hristos. Fiind vrednic de numele cel preadumnezeiesc, prin legăturile pe care le port, slăvesc Bisericile și mă rog ca în ele să fie unitate în trup și duh în Iisus Hristos, viața noastră veșnică, unitatea credinței și a iubirii, unitate mai prețioasă decât care nu este nimic, mai ales cu Iisus și cu Tatăl: prin aceasta vom îndura orice silnicie a stăpânitorului acestui veac și, scăpând de el, ne vom apropia de Dumnezeu.

Capitolul II

Bucurie pentru cei trimiși din Magnesia.

Am avut onoarea să vă văd în persoana vrednicului vostru de Dumnezeu episcop Damasus, și a vrednicilor prezbiteri Bassus și Apollonius, și a lucrătorului meu împreună, diaconul Sotion, pe care aș vrea să-l am alături de mine, pentru că ascultă de episcop, ca de harul lui Dumnezeu, și de prezbiteriu, ca de legea lui Iisus Hristos.

Capitolul III

Onorați-vă tânărul episcop.

Și nu trebuie să disprețuiți vârsta episcopului, ci, după puterea lui Dumnezeu Tatăl, arătați-i tot respectul, așa cum am observat la sfinții voștri preoți, că nu privesc la tinerețea lui văzută, ci, ca fiind înțelepți după Dumnezeu, îl ascultă, însă nu lui, ci Tatălui lui Iisus Hristos, episcopului tuturor. Așadar, în cinstea Celui ce L-a voit, trebuie să ascultăm fără nicio fățărnie; pentru că un astfel de om nu înșală pe acest episcop văzut, ci pe cel nevăzut. O astfel de treabă nu este de trup, ci de Dumnezeu, care cunoaște taina.

Capitolul IV

Unii oameni se comportă rău fără un episcop.

Așadar, este necesar nu doar să ne numim creștini, ci să fim și creștini, în timp ce unii îl recunosc pe episcop în vorbe, dar fac totul fără el. Astfel de oameni, mi se pare, sunt necinstiți, pentru că nu își conduc adunările întru totul conform poruncii.

Capitolul V.

Astfel de oameni nu au semnul creștinilor - dragostea, și nu-și mortifică patimile. Și, din moment ce totul are un sfârșit, atunci una dintre cele două ne aparține, moartea sau viața, și fiecare va merge la locul lui. Căci sunt, cum ar spune, două monede, una a lui Dumnezeu, cealaltă a lumii, și fiecare dintre ele are propria sa imagine pe ea, necredincioșii - imaginea acestei lumi, iar credinciosul în dragoste - imaginea lui Dumnezeu Tatăl prin Iisus Hristos. Dacă nu suntem gata prin El să murim de bunăvoie după imaginea suferințelor Sale, atunci viața Lui nu este în noi.

Capitolul VI

Respectați acordul.

De aceea, întrucât în persoanele menționate mai sus am văzut întreaga voastră ceată în credință și dragoste, vă îndemn să vă străduiți să faceți totul în unanimitatea lui Dumnezeu, întrucât episcopul prezidează în locul lui Dumnezeu, prezbiterii ocupă locul soborului apostolilor, iar diaconii, care sunt foarte dulci pentru mine, au fost încredințați cu slujirea lui Iisus Hristos, care era mai înainte de veci cu Tatăl și în cele din urmă S-a arătat în mod vizibil. Așadar, toți, intrând în concubinaj cu Dumnezeu, să vă respectați unii pe alții și nimeni să nu se uite după chipul firii pământești la aproapele său, ci să vă iubiți întotdeauna unii pe alții în Iisus Hristos. Nimic să nu fie între voi care să vă poată despărți; ci fiți în unitate cu episcopul și înaintea celor ce stau, ca o pildă și o învățătură a nestricăciunii.

Capitolul VII

Nu faceți nimic fără episcop și prezbiteri, fiți un singur templu al lui Dumnezeu.

Așadar, precum Domnul, fără Tatăl, în unirea Sa cu El, n-a făcut nimic, nici singur, nici prin apostoli, tot așa și voi nu faceți nimic fără episcop și prezbiteri. Să nu credeți că va ieși ceva vrednic de laudă din voi, dacă faceți aceste lucruri singuri; ci în adunarea generală să aveți o rugăciune, o iertare, un gând, o nădejde în dragoste și în bucurie fără prihană. Este un singur Isus Hristos și nimic nu este mai bun decât El. Așadar, voi toți sunteți ca un templu al lui Dumnezeu, ca un altar, ca un singur Isus Hristos, care a venit de la Unul Tată și rămâne în Unul și S-a dus la El singur.

Capitolul VIII

Feriți-vă de învățăturile false ale iudaizanților.

Nu vă lăsați amăgiți de învățături străine, nici de fabule vechi și fără rost. Căci dacă încă trăim după legea iudaică, mărturisim deschis că nu am primit har. Și cei mai divini profeți au trăit în Hristos Isus, de aceea au suferit persecuții. Inspirați de harul Său, ei i-au asigurat pe necredincioși că există un singur Dumnezeu, care S-a descoperit prin Isus Hristos, Fiul Său, care este cuvântul Său veșnic, care nu a ieșit din tăcere și care întru toate a plăcut Celui ce L-a trimis.

Capitolul IX

Să trăim cu Hristos.

Dacă deci cei care trăiau în vechea rânduială a lucrurilor se apropiau de noua nădejde și nu mai păzeau Sabatul, ci trăiau viața Învierii, în care și viața noastră

a strălucit prin El și prin moartea Lui - unii chiar o resping, dar prin taina ei am primit începutul credinței și pentru ea răbdăm, pentru a fi ucenici ai lui Iisus Hristos, singurul nostru Învățător, atunci cum putem trăi fără El, când chiar și prorocii, fiind ucenicii Lui în duh, L-au așteptat ca învățător al lor? De aceea, El, pe care cu dreptate L-au așteptat, când a venit pe pământ, i-a înviat din morți.

Capitolul X

Nu iudaizați.

Să nu fim insensibili la bunătatea Lui. Căci dacă ne-ar imita în faptele noastre, am fi pierduți. Așadar, fiind deveniți ucenici ai Lui, să învățăm să trăim ca creștini. Căci oricine este numit cu alt nume decât acesta, nu este al lui Dumnezeu. Așadar, aruncați aluatul rău, care este vechi și stricat, și schimbați-vă în cetatea nouă, care este Iisus Hristos. Fiți sărați în El, ca să nu se strice niciunul dintre voi, și atunci duhoarea nu vă va da pe față. Este absurd să-L chemați pe Iisus Hristos și să trăiți ca evreii; căci creștinismul nu credea în iudaism, ci mai degrabă iudaismul în creștinism, în care toate limbile care credeau în Dumnezeu erau unite.

Capitolul XI

Îți scriu asta ca un avertisment.

Vă scriu acestea, preaiubiților mei, nu pentru că vreau să recunosc pe unii dintre voi ca atare, ci, fiind cel mai mic dintre voi, vreau să vă avertizez, ca să nu cădeți în mrejele învățăturilor deșarte, ci să fiți pe deplin încredințați despre nașterea, pătimirile și învierea care au avut loc în timpul igemoniei lui Pontius Pilat, că au fost cu adevărat și fără îndoială împlinite de Iisus Hristos - nădejdea voastră, de care ferească Dumnezeu să se depărteze vreunul dintre voi.

Capitolul XII

Aș vrea să mă bucur de voi pe deplin, dacă aș fi vrednic! Căci, chiar dacă sunt în lanțuri, nu sunt vrednic de unul dintre voi, care sunteți liberi. Știu că nu vă lăudați, pentru că îl aveți pe Isus Hristos în voi. Știu că, atunci când vă laud, vă rușinați, după cum este scris: „Cel neprihănit își pârăște singur”.

Capitolul XIII

Întărește-ți credința și unitatea.

De aceea, sârguiți-vă să fiți întăriți în învățătura Domnului și a apostolilor, ca în tot ce faceți să prospăiți în trup și în duh, în credință și în dragoste, în Fiul și în Tatăl și în Duhul, mai întâi și mai târziu, împreună cu preavrednicul vostru episcop din coroana frumos împletită a prezbiteriei voastre și cu diaconii în Dumnezeu. Supuneți-vă episcopului și unii altora, așa cum Iisus Hristos S-a supus în trup Tatălui și apostolului Hristos, Tatălui și Duhului, pentru ca să fie unitate atât trupească, cât și duhovnicească.

Capitolul XIV

Rugați-vă pentru mine și pentru Biserica Siriană.

Știind că ești plin de Dumnezeu, ți-am vorbit pe scurt. Pomenește-mă în rugăciunile tale, ca să ajung la Dumnezeu și la Biserica Siriană, al cărei nume nu sunt vrednic să fiu chemat; căci am nevoie de rugăciunea și dragostea voastră împreună în Dumnezeu, pentru ca Biserica Siriană să fie vrednică să fie udată de Biserica voastră.

Capitolul XV

Creștinii din Efes și din alte Biserici vă salută.

Efesenii din Smirna vă trimit salut, de unde vă scriu. Ei sunt aici spre slava lui Dumnezeu, întocmai ca și voi, și m-au îndemnat în toate, împreună cu Policarp, episcopul Smirnei. Și celelalte biserici ale lui Isus Hristos vă trimit salut. Fiți tari în unirea cu Dumnezeu, având un duh neîmpărțit, care este Isus Hristos.

Epistola către Policarp

Ignațiu, purtătorul de Dumnezeu al lui Policarp, episcopul Bisericii Smirnei, sau mai degrabă cel care se află sub episcopatul lui Dumnezeu Tatăl și al Domnului Iisus Hristos, dorește să se bucure foarte mult.

Capitolul I

Laudă și îndemn.

Respectând firea ta pioasă, așezată ca și cum ar fi fost pe o stâncă neclintită, sunt plin de recunoștință față de Dumnezeu că am fost învrednicit să văd fața ta neprihănită (adică în timpul ședерii lui Ignațiu în Smirna, în drum spre Roma), de care aș dori întotdeauna să mă bucur în Dumnezeu. Te îndemn, prin harul cu care ești înzestrat, grăbește-ți drumul și roagă pe toți să fie mântuiți. Păzește-ți locul (adică rangul episcopal) cu toată sârguința - trupească și duhovnicească.

Străduiește-te spre unitate, din care nu este nimic mai bun. Coboară-te cu toți, așa cum a făcut Domnul cu tine. Ai răbdare cu toți în dragoste, așa cum faci. Persevera în rugăciune neîncetată. Cere o înțelegere mai mare decât ai. Fii treaz, după ce ai dobândit un duh neobosit. Vorbește cu toți așa cum Dumnezeu te va ajuta. Suportă slăbiciunile tuturor, ca un ascet desăvârșit. Unde este mai multă trudă, este mai mult câștig.

Capitolul II

Continuarea îndemnurilor.

Dacă iubești doar ucenici buni, nu vei primi încă har pentru aceasta: este mai bine să-i supui pe cei răi cu blândețe. Nu orice rană se vindecă cu același plasture: alină durerile ascuțite cu cataplasme răcoritoare. Fii înțelept ca șarpele și blând ca porumbelul. De aceea ești și trupesc și duhovnicesc, ca să primești cu bunăvoință cele ce ți se par pe dinafară, ci roagă-te ca cele ascunse să ți se descopere, ca să nu-ți lipsească nimic, ci să ai din belșug orice dar. După cum cârmacilor le trebuie vânturi, sau unui om împins de furtună îi trebuie liman, așa și timpul de față are nevoie de tine - ca să ajungi la Dumnezeu. Fii treaz, ca un ascet al lui Dumnezeu. Răsplata va fi nestricăciunea și viața veșnică, în care tu însuți ești încrezător. În toate, eu și legăturile mele, pe care le-ai iubit, sunt garanția ta.

Capitolul III

Continuare.

Oamenii care par de încredere, dar învață altceva, nu ar trebui să vă tulbure. Stați neclintiți, ca o nicovală care este bătută. Este caracteristic unui mare luptător să încaseze lovituri și să biruiască. Mai ales pentru Dumnezeu trebuie să îndurăm totul, pentru ca El Însuși să ne îndure. Fiți și mai sârguincioși decât sunteți acum. Luați în considerare împrejurările timpului. Așteptați-L pe Cel care este mai presus de timp - atemporal, invizibil, dar pentru noi făcut vizibil; intangibil, impasibil, dar pentru noi supus suferinței, a îndurat totul pentru noi.

Capitolul IV

Continuare.

Văduvele să nu fie neglijate. După Domnul, fii tu păzitorul lor. Nimic să nu se întâmple fără voia ta; dar să nu faci nimic fără voia lui Dumnezeu - ceea ce, totuși, nu faci. Stai tare! Adunările să fie des. Cheamă pe toți până la ultimul om. Nu disprețui pe robi, nici pe roabe, ci să nu se îngâmfe; dimpotrivă, să se

înrobească și mai mult spre slava lui Dumnezeu, ca să primească de la Dumnezeu o mai bună libertate. Să nu se străduiască să primească libertatea pe seama tuturor, ca să nu devină robi ai patimilor.

Capitolul V

La ce ar trebui să-i îndemne un episcop pe soții necăsătoriți și pe cei care se căsătoresc?

Evitați subterfugiile, ci vorbiți mai degrabă despre următoarele subiecte. Încurajați-mă pe surorile mele să-L iubească pe Domnul și să fie mulțumite cu tovarășii lor după trup și după duh. De asemenea, poruncesc și fraților mei, în numele lui Isus Hristos, să-și iubească tovarășii, așa cum Domnul iubește Biserica. Cine poate, în cinstea Domnului trupului, să rămână în curăție, să rămână fără deșert. Dar dacă începe să fie deșert, este pierdut; iar dacă se socotește mai presus de episcop, este complet pierdut. Iar cei ce se căsătoresc și sunt dați în căsătorie trebuie să intre în unire cu consimțământul episcopului, pentru ca căsătoria să fie în Domnul și nu după poftă. Toate să fie spre slava lui Dumnezeu.

Capitolul VI

îndatoririle turmei creștine.

Luați aminte la episcop, ca Dumnezeu să vă ia aminte la voi. Eu sunt o jertfă pentru cei ce ascultă de episcop, de prezbiteri și de diaconi. Și partea mea în Dumnezeu să fie egală cu a lor. Luptați-vă împreună, alergați împreună, răbdați împreună, fiți în pace împreună, ridicați-vă împreună, ca administratori, membri ai casei și slujitori ai lui Dumnezeu. Fiți plăcuți Acelui pentru care luptați, de la care primiți sprijin. Nimeni să nu se detașeze. Botezul să rămână cu voi ca un scut; credința ca o cască; dragostea ca o suliță; răbdarea ca o armură completă. Faptele voastre să fie contribuția voastră, pentru ca să primiți câștigul care vine. De aceea, fiți răbdători unii cu alții în blândețe, așa cum Dumnezeu este răbdător cu voi. Eu totdeauna doresc să fiu cu voi.

Capitolul VII

Trimiteți un ambasador creștinilor din Antiohia cu ocazia restabilirii păcii.

Întrucât mi-a devenit cunoscut că Biserica Antiohiei din Siria, prin rugăciunile voastre, se bucură de pace, și eu, în pacea sufletească a lui Dumnezeu, am devenit mai mulțumit de sine, de-aș putea veni la Dumnezeu prin suferințe, pentru ca la înviere să ți se arăt ca ucenicul tău. Tu, preafericite Policarpe,

trebuie să aduni un sinod preasfințit și să alegi pe cineva deosebit de drag și plin de râvnă ție, care să poată fi numit ambasador al lui Dumnezeu: să-l încredințezi pentru ca, mergând în Siria, să proslăvească acolo dragostea ta neîncetată spre slava lui Dumnezeu. Creștinul nu are nicio putere asupra sa; el aparține lui Dumnezeu. Și această lucrare este a lui Dumnezeu și a ta, când o împlinești. Căci sunt încrezător în harul lui Dumnezeu că suntem gata pentru orice lucrare bună a lui Dumnezeu. De aceea, cunoscând acordul tău cu adevărul, ți-am oferit învățătură într-o scurtă scrisoare.

Capitolul VIII

Și celelalte Biserici să trimită soli sau scrisori la Antiohia. Salutări!

Întrucât eu, din cauza plecării neașteptate din Troa la Neapolis din voia autorităților, n-am putut scrie tuturor Bisericilor, vei scrie și tu Bisericilor cele mai apropiate, ca unul care cunoaște voia lui Dumnezeu, pentru ca și ele să facă la fel. Cei care pot, să trimită soli, iar alții să trimită scrisori prin cei trimiși de tine, pentru ca să fii slăvit printr-o faptă nemuritoare, așa cum meriți. Îl salut pe toți pe nume, și pe soția lui Epitrop cu toată casa și copiii ei. Îl salut pe iubitul meu Atal. Îl salut pe cel care va fi socotit vrednic să fie trimis în Siria. Harul să fie întotdeauna cu el și cu Policarp, care îl trimite! Vă doresc să fiți întotdeauna întăriți în Dumnezeul nostru Iisus Hristos. Rămâneți prin El în unire cu Dumnezeu și cu episcopul. Îl salut pe Alchie, nume mult dorit de mine. Fiți tari în Domnul.

Epistola către Romani

Ignațiu, purtătorul de Dumnezeu al bisericii, iertat de măreția Preaînaltului Tată și a singurului Său Fiu, Iisus Hristos, iubit și luminat de voia Celui căruia toate îi sunt plăcute, împlinit prin dragostea lui Iisus Hristos Dumnezeul nostru, biserica care prezidează capitala provinciei romane, vrednică de Dumnezeu, glorioasă, preabinecuvântată, vrednică de laudă, preadorită, curată și preeminentă în dragoste, numită de Hristos, numită de Tată, pe care o salut și eu în numele lui Iisus Hristos, Fiul Tatălui; celor care, după trup și duh, sunt uniți unii cu alții în fiecare poruncă a Lui, au primit în mod nedespărțit plinătatea harului lui Dumnezeu, curat de orice culoare străină, dorește să se bucure mult în Iisus Hristos Dumnezeul nostru.

Capitolul I

Sper să te văd.

Prin rugăciune către Dumnezeu am primit ceea ce am cerut atât de mult, să vă văd fețele vrednice de Dumnezeu. Legat de Hristos, nădăjduiesc să vă sărut,

dacă voia lui Dumnezeu va binevoi să mă facă să ajung la sfârșit. Începutul este bine făcut: voi fi vrednic de har - să-mi primesc soarta fără piedică? Căci mă tem de dragostea ta, ca nu cumva să mă vătămeze; pentru că ție îți este ușor să faci ce vrei să faci, dar mie îmi este greu să ajung la Dumnezeu, dacă mă milostivești.

Capitolul II

Nu-mi lua martiriul.

Nu vreau să fii plăcut oamenilor, ci lui Dumnezeu, așa cum Îi placi Lui. Căci eu nu voi mai avea o ocazie atât de convenabilă să ajung la Dumnezeu, nici tu nu te vei putea deosebi printr-o faptă mai bună dacă vei tăcea. Dacă vei tăcea despre mine, eu voi fi al lui Dumnezeu; dar dacă vei arăta dragoste trupului meu, atunci va trebui să intru din nou în arenă. Nu face nimic mai mult pentru mine decât să fiu jertfit lui Dumnezeu acum, când altarul este gata, și apoi să formați un cor cu dragoste și să cântați un cântec de laudă Tatălui în Hristos Isus, că Dumnezeu a socotit vrednic să cheme pe episcopul Siriei de la răsărit până la apus. Bine este pentru mine să mă cobor din lume la Dumnezeu, ca în El să strălucesc.

Capitolul III

Roagă-te la Dumnezeu să-mi dea puterea pentru martiriu.

N-ai invidiat niciodată pe nimeni și i-ai învățat pe alții la fel. Aș vrea să întărești prin fapte ceea ce înveți în învățăturile tale. Roagă-L pe Dumnezeu numai pentru mine putere interioară și exterioară, ca să nu numai că vorbesc, ci și să doresc, ca să nu numai că mă numesc creștin, ci să fiu și de fapt. Dacă mă dovedesc cu adevărat unul, atunci pot fi și eu numit unul și numai atunci pot fi cu adevărat credincios, când lumea nu mă va mai vedea. Nimic din ceea ce este vizibil nu este veșnic. (Căci ceea ce este vizibil este trecător; ceea ce este nevăzut este veșnic.) Dumnezeul nostru Iisus Hristos Se arată în mare slavă atunci când este în Tatăl. Creștinismul nu este în convingere tăcută, ci în măreția faptei, mai ales când lumea îl urăște.

Capitolul IV

Lasă-mă mă măcinat de dinții fiarelor.

Scriu bisericilor și le spun tuturor că mor de bunăvoie pentru Dumnezeu, dacă nu mă împiedicați. Vă implor: nu-mi arătați o dragoste nepotrivită. Lăsați-mă să fiu hrană pentru animale și prin ele să ajung la Dumnezeu. Sunt grâul lui Dumnezeu: lăsați dinții animalelor să mă macine, ca să devin pâinea curată a lui

Hristos. Mai degrabă mângâiați aceste animale, ca să-mi devină mormântul și să nu lase nimic din trupul meu, pentru ca după moarte să nu fiu o povară pentru nimeni. Atunci voi fi cu adevărat un ucenic al lui Hristos, când nici măcar trupul meu nu va fi văzut de lume. Rugați-vă pentru mine lui Hristos, ca prin aceste instrumente să devin o jertfă pentru Dumnezeu. Nu vă poruncesc ca Petru și Pavel. Ei sunt apostoli, dar eu sunt condamnat; ei sunt liberi, dar eu sunt totuși un rob. Dar dacă voi suferi, voi fi un eliberat al lui Isus și voi învia liber în El. Acum, în lanțurile mele, vă învăț să nu poftiți nimic lumesc sau deșartă.

Capitolul V

Îmi doresc să mor.

Pe drumul din Siria spre Roma, pe uscat și pe mare, noapte și zi, mă lupt deja cu fiare sălbatice, fiind legat cu zece leoparzi, adică cu un detașament de războinici care devin și mai răi din cauza beneficiilor care li se arată. Învăț mai mult din insultele lor, dar nu mă îndreptățesc prin aceasta. O, de n-aș pierde fiarele pregătite pentru mine! Mă rog să se năpustească asupra mea cu lăcomie. Le voi ademeni ca să mă devoreze imediat, și nu cum au făcut unii care se temeau și nu se atingeau. Dacă nu vor de bunăvoie, îi voi sili. Iartă-mă; știu ce este bine pentru mine. Acum abia încep să fiu ucenic. Nici vizibil, nici invizibil, nimic nu mă va împiedica să vin la Iisus Hristos. Focul și crucea, mulțimile de fiare, disecțiile, lacrimile, zdrobirea oaselor, tăierea membrelor, zdrobirea întregului corp, chinurile aprige ale diavolului vor veni asupra mea - de aș putea ajunge la Hristos.

Capitolul VI

Prin moarte voi dobândi viața adevărată.

Nici plăcerile lumii, nici împărățiile acestei lumi nu-mi vor folosi la nimic. Este mai bine pentru mine să mor pentru Iisus Hristos decât să domnesc peste tot pământul (căci ce folosește omului să câștige întreaga lume și să-și piardă sufletul?). Îl caut pe Cel care a murit pentru noi. Îl doresc pe Cel care a înviat pentru noi. Am în minte folosul: iertați-mă, fraților! Nu mă împiedicați să trăiesc, nu voiți să mor. Vreau să fiu al lui Dumnezeu: nu mă dați lumii. Lăsați-mă să merg la lumina curată: după ce voi fi acolo, voi fi un om al lui Dumnezeu. Lăsați-mă să fiu un imitator al suferințelor Dumnezeului meu. Cel care Îl are în sine să înțeleagă ce doresc și să arate simpatie cu mine, văzând ce mă preocupă.

Capitolul VII

Vreau să mor, căci dragostea mea e răstignită.

Prințul acestui veac vrea să mă înșele și să-mi distrugă dorința după Dumnezeu. Nimeni dintre voi să nu-L ajute. Mai degrabă fiți ai mei, adică ai lui Dumnezeu. Nu fiți cei ce-L cheamă pe Isus Hristos, ci iubiți lumea. Nu lăsați invidia să locuiască în voi. Și chiar dacă eu personal aș începe să vă cer altceva, nu mă ascultați: credeți mai mult în ceea ce vă scriu acum. Viu, vă scriu, arzând de dorința de a muri. Iubirea mea este răstignită și nu este în mine foc care să iubească materia, ci apa vie, vorbind în mine, îmi strigă dinăuntru: „Du-te la Tatăl!" Nu este dulceață pentru mine nici în mâncarea stricăcioasă, nici în plăcerile acestei vieți. Îmi doresc pâinea lui Dumnezeu, pâinea cerească, pâinea vieții, care este trupul lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, născut în vremuri recente din sămânța lui David și a lui Avraam. Și îmi doresc băutura lui Dumnezeu, sângele Lui, care este iubirea nestricăcioasă și viața veșnică.

Capitolul VIII

Dă-mi ajutorul tău.

Nu mai vreau să trăiesc viața oamenilor. Dar aceasta se va face dacă vreți. Dacă vreți, vă implor, ca și voi să găsiți har pentru voi înșivă. Vă implor printr-o scurtă scrisoare. Credeți-mă; și Iisus Hristos, buzele neîngreunate cu care Tatăl a vorbit cu adevărat, vă va descoperi că spun adevărul. Rugați-vă pentru mine, ca să pot dobândi. Nu v-am scris aceste lucruri după trup, ci după gândul lui Dumnezeu. Dacă sufăr, M-ați iubit; dar dacă nu sunt găsit vrednic, M-ați urât.

Capitolul IX

Rugați-vă pentru Biserica Siriană.

Adu-ți aminte în rugăciunea ta de Biserica Siriei: căci ea Îl are pe Dumnezeu ca păstor în locul meu. Numai Iisus Hristos va fi episcopul ei și dragostea ta. Dar mie mi-e rușine să fiu numit unul dintre membrii ei, căci sunt nevrednic de ea, fiind ultimul dintre ei și un proscris. Dar dacă ajung la Dumnezeu, atunci prin mila Lui voi fi ceva. Duhul meu vă întâmpină pe voi și dragostea Bisericilor, care m-au primit în numele lui Iisus Hristos, nu ca pe un trecător. Căci chiar și acele Biserici care nu erau pe calea pelerinajului meu trupesc, mi-au ieșit în întâmpinare în cetate.

Capitolul X

Concluzie.

Vă scriu aceste rânduri din Smirna prin fericiții Efeseni. Îl am cu mine, împreună cu mulți alții, pe Crocus, nume pe care îl doresc. Cred că îi cunoașteți deja pe cei

care au mers înaintea mea din Siria la Roma, spre slava lui Dumnezeu: spuneți-le că sunt aproape. Toți sunt vrednici de Dumnezeu și de voi: să-i întăriți în toate. V-am scris aceste rânduri cu nouă zile înainte de calendele din septembrie (adică 23 august). Întăriți-vă până la sfârșit în răbdarea lui Isus Hristos. Amin.

Epistola către Smirneeni

Ignațiu, purtătorul de Dumnezeu, binecuvântat cu orice dar, plin de credință și dragoste, nelipsit de niciun dar, cea mai dumnezeiască și sfântă - Smirna, în Asia, Biserica lui Dumnezeu Tatăl și a iubitului Iisus Hristos, dorește să se bucure mult de duhul și cuvântul neprihănit al lui Dumnezeu.

Capitolul I

Îl slăvesc pe Dumnezeu pentru credința ta.

Îl laud pe Iisus Hristos Dumnezeu, care v-a făcut atât de înțelepți. Căci am aflat că sunteți statornici în credință, ca și cum ați fi fost pironiți pe crucea Domnului Iisus Hristos, atât în trup, cât și în duh, și întăriți în dragoste prin sângele lui Hristos; și sunteți plini de credință în Domnul nostru, care este cu adevărat din semința lui David după trup, dar Fiul lui Dumnezeu după voia și puterea lui Dumnezeu, născut cu adevărat din Fecioară, botezat de Ioan, ca să împlinească toată dreptatea, și a fost cu adevărat răstignit pentru noi în trup sub Pontius Pilat și Irod tetrarhul (din care rod, adică preafericita Lui patimă, am venit), pentru ca prin înviere să ridice un semn pentru totdeauna sfinților și credincioșilor Săi, atât printre iudei, cât și printre neamuri, adunați într-un singur trup, Biserica Sa.

Capitolul II

Hristos a suferit cu adevărat în trup.

Toate acestea a suferit El pentru noi, ca noi să fim mântuiți; și a suferit cu adevărat, așa cum a înviat cu adevărat Sine, și nu, cum spun unii necredincioși, că a suferit ca o fantomă. Ei înșiși sunt o fantomă și, așa cum gândesc ei, așa li se va întâmpla și lor - netrupali, ca duhurile rele.

Capitolul III

Hristos a fost în trup chiar și după învierea Sa.

Căci știu și cred că după învierea Sa El a fost și este în trup. Și când a venit la cei care erau cu Petru, le-a zis: „Prindeți-Mă, atingeți-Mă și vedeți că nu sunt un duh fără trup.” Îndată L-au atins și au crezut, fiind convinși de trupul și duhul Lui.

De aceea au disprețuit moartea și au apărut mai presus de moarte. Mai mult, după învierea Sa, El a mâncat și a băut cu ei ca având trup, deși era unit spiritual cu Tatăl.

Capitolul IV

Feriți-vă de eretici. Dacă Hristos n-ar fi suferit cu adevărat, atunci eu n-aș fi suferit.

Vă conving de aceasta, preaiubiților, știind că și voi gândiți la fel. Vă păzesc însă de fiarele cu chip omenesc, pe care nu numai să nu le primiți între voi, ci, dacă este posibil, nici să nu vă întâlniți cu ele, ci doar să vă rugați pentru ele - ca să nu se pocăiască cumva. Desigur, acest lucru nu este ușor pentru ele, dar Iisus Hristos, adevărata noastră viață, este puternic în aceasta. Dacă Domnul nostru a făcut aceasta într-o fantomă, atunci și eu port lanțurile doar într-o fantomă. Și de ce m-am dat morții, focului, sabiei, ca să fiu sfâșiat de fiare? Nu, cine este lângă sabie este lângă Dumnezeu, cine este printre fiare este în mijlocul lui Dumnezeu; de-ar fi numai în numele lui Iisus Hristos. Ca să particip la suferințele Lui, îndur toate acestea, dar El mă întărește, pentru că S-a făcut om desăvârșit.

Capitolul V

Pericolul erorii docetiste.

Alții nu recunosc acest lucru în El și Îl resping, sau mai degrabă sunt respinși de El, pentru că iubesc moartea mai mult decât adevărul. Nu au fost convinși nici de profeții, nici de legea lui Moise și nici până în ziua de azi nu sunt convinși de Evanghelie, nici de suferințele fiecăruia dintre noi: căci trebuie să gândească la fel despre noi. Căci ce folosește mie dacă cineva mă laudă și hulește pe Domnul meu, nemărturisindu-L ca purtător de trup? Cine nu mărturisește acest lucru L-a respins cu desăvârșire și poartă moartea în sine. Totuși, nu am considerat potrivit să le scriu numele, ca necredincioși. Și ferească Dumnezeu să-mi amintesc de ei până când nu se pocăiesc și nu mărturisesc suferințele lui Hristos, care este învierea noastră.

Capitolul VI

Cine nu crede în sângele lui Hristos va fi judecat, chiar dacă ar fi un înger. Ereticii nici măcar nu au virtuți creștine.

Să nu se lase nimeni înșelat! Ființele cerești, slava îngerilor și puterile văzute și nevăzute, vor fi supuse pipei dacă nu cred în ocrotirea lui Hristos. „Cine cuprinde, să cuprindă.” Nimeni să nu se umfle de o poziție înaltă! Căci toată

perfecțiunea stă în credință și dragoste, dintre care nimic nu este mai presus. Priviți-i pe cei care învață altfel despre harul lui Iisus Hristos care a venit la noi - cât de potrivnici sunt voinței lui Dumnezeu! Nu au nicio grijă de dragoste, nici de văduvă, nici de orfan, nici de cel asuprit, nici de cel întemnițat, nici de cel eliberat din lanțuri, nici de cel flămând sau însetat.

Capitolul VII

Ereticii sunt înlăturați de la Euharistie.

Ei se retrag de la Euharistie și de la rugăciune pentru că nu recunosc că Euharistia este trupul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a suferit pentru păcatele noastre, dar pe care Tatăl l-a înviat după bunătatea Sa. Astfel, respingând darul lui Dumnezeu, mor în certurile lor. Ar trebui să țină tari în dragoste, ca să învie. De aceea, trebuie să vă retrageți de la astfel de oameni și să nu vorbiți despre ei nici singuri, nici în adunare, ci să ascultați de proroci și mai ales de Evanghelie, în care ni se descoperă pătimirile lui Hristos și învierea Lui este pe deplin lămurită. Mai ales să fugiți de dezbinări, ca de începutul relelor.

Capitolul VIII

Nu face nimic fără episcop.

Urmați episcopul, așa cum Iisus Hristos a urmat Tatăl, și prezbiteriul ca pe apostoli. Cinstiți diaconii ca pe o poruncă a lui Dumnezeu. Fără episcop, nimeni să nu facă nimic ce ține de Biserică. Doar că Euharistia trebuie considerată adevărată atunci când este celebrată de episcop sau de cel căruia i-o deleagă el însuși. Unde este episcopul, acolo trebuie să fie și poporul, așa cum unde este Iisus Hristos, acolo este Biserica Catolică. Nu este permis să botezi sau să celebrezi ospățul fără episcop; dimpotrivă, orice aprobă El, este plăcut lui Dumnezeu, pentru ca orice faptă să fie fermă și sigură.

Capitolul IX

Cinstește-l pe episcop. M-ai mângâiat în toate.

Totuși, este lăudabil să ne venim în fire și, cât timp avem timp, să ne întoarcem la Dumnezeu cu pocăință. Este un lucru frumos să-L cunoaștem pe Dumnezeu și pe episcop. Cine îl cinstește pe episcop este cinstit de Dumnezeu; cine face ceva fără știrea episcopului slujește diavolului. - Harul să fie din belșug întru tine în toate lucrurile, căci ești vrednic de el. M-ai mângâiat în toate și fie ca Iisus Hristos să te mângâie pe tine. Atât în absență, cât și în persoană mi-ai arătat

dragoste. Dumnezeu, din Care ești părtaș, să te răsplătească dacă înduri totul pentru El!

Capitolul X

I-ai primit cu amabilitate pe tovarășii mei: vei fi răsplătit pentru aceasta.

Bine ați făcut că i-ați primit ca diaconi ai lui Hristos pe Filon și pe Rea Agathopodes, care mi-au urmat după Dumnezeu. Și ei mulțumesc Domnului pentru voi, că i-ați mângâiat în toate felurile. Nimic nu se va pierde pentru voi. Duhul Meu și lanțurile Mele sunt pentru sufletele voastre, pe care nu le-ați disprețuit, nici nu v-a fost rușine. Și credința desăvârșită nu se va rușina de voi.

Capitolul XI

Trimiteți un ambasador creștinilor din Antiohia cu ocazia restabilirii păcii.

Rugăciunea voastră s-a împlinit în Biserica Antiohiei din Siria: condus de acolo în legături preasfințite, vă salut pe toți, deși sunt nevrednic să fiu membru al ei, ca fiind cel mai mic dintre ei; și dacă prin voia lui Dumnezeu am fost considerat vrednic de aceasta, nu este prin propria mea conștiință, ci prin harul lui Dumnezeu, pe care doresc să-l primesc în toată plinătatea lui, pentru ca, prin rugăciunea voastră, să pot ajunge la Dumnezeu. - Dar pentru ca lucrarea voastră să fie desăvârșită atât pe pământ, cât și în cer, Biserica voastră trebuie, spre slava lui Dumnezeu, să aleagă un om preasfințit și să-l trimită, pentru ca, ajungând în Siria, să-i felicite pentru bucuria că li s-a redat pacea, că măreția lor s-a întors și că trupul lor mic a fost restaurat. Mi s-a părut potrivit să trimit pe unul dintre voi acolo cu o scrisoare, pentru ca să ia parte la slăvirea lui Dumnezeu pentru pacea care le-a venit prin voia Lui și pentru faptul că, prin rugăciunea voastră, au ajuns la un liman liniștit. Ca desăvârșiți, gândiți lucruri desăvârșite. Căci dacă doriți doar să faceți binele, Dumnezeu este gata să vi-l dăruiască.

Capitolul XII

Salutări.

Dragostea fraților din Troa vă întâmpină, de unde vă scriu prin Burrus, pe care l-ați trimis împreună cu frații voștri din Efes și care m-a mângâiat în toate. Fie ca toți să-l ia la iveală, căci el este cu adevărat un exemplu de slujire adusă lui Dumnezeu. Harul îi va răsplăti pentru toate. Îl salut pe episcopul vostru vrednic de Dumnezeu, pe preaslăvitul presbiteriu și pe diaconii, împreună-lucrătorii mei, și pe toți, fiecare în parte și împreună, în numele lui Isus Hristos, prin trupul și sângele Său, prin suferințele și învierea Lui, atât trupească, cât și

duhovnicească, prin unirea dintre Dumnezeu și voi. Harul, îndurarea, pacea și răbdarea să fie mereu cu voi.

Capitolul XIII

Salutări.

Salut casele fraților mei cu soțiile și copiii lor, și fecioarele care sunt numite văduve. Întăriți-vă prin puterea Duhului. Vă salută Filon, care este cu mine. Salut casa Taviei, a cărei credință și dragoste doresc să fie întărite în trup și în duh. Salut pe Alcias, un nume pe care îl doresc, precum și pe neasemuitul Dafne, Euteknes și pe toți cei pe nume. Întăriți-vă prin harul lui Dumnezeu.

Mesaj către trallieni

Ignațiu, purtătorul de Dumnezeu, iubit de Dumnezeu Tatăl lui Iisus Hristos, al sfintei Biserici din Tralles din Asia, ales și vrednic de Dumnezeu, bucurându-se de pacea în trupul și sângele și suferința lui Iisus Hristos - nădejdea noastră când vom învia după chipul Lui - trimite salutul său deplin, după chipul apostolic, și dorește să se bucure mult.

Capitolul I

Meritele tale mi-au fost cunoscute prin episcopul Polibiu.

Am aflat că ții cu toată stăruința o gândire ireproșabilă și armonioasă, nu numai în purtarea ta exterioară, ci și în firea ta. Aceasta mi-a fost descoperită de episcopul tău Polibiu, care, prin voia lui Dumnezeu Iisus Hristos, a fost în Smirna și m-a mângâiat atât de mult pe mine, fiind întemnițat pentru Iisus Hristos, încât în persoana lui am văzut toată ceata ta. De aceea, primind de la el bunăvoința ta față de mine, pentru Dumnezeu, am descoperit, judecând după cum am aflat despre tine, că ești urmași ai lui Dumnezeu.

Capitolul II

Supuneți-vă episcopului, prezbiterilor și diaconilor.

Căci atunci când ascultați de episcop ca de Iisus Hristos, atunci, mi se pare, nu trăiți după obiceiul omenesc, ci după chipul lui Iisus Hristos, care a murit pentru voi, pentru ca voi, crezând în moartea Lui, să scăpați de moarte. De aceea este necesar, așa cum faceți, să nu faceți nimic altceva decât episcopului. Supuneți-vă și prezbiteriului, ca apostolilor lui Iisus Hristos, nădejdea noastră, în care Dumnezeu să ne dea să trăim. Iar diaconilor, slujitorilor sacramentelor lui Iisus

Hristos, toți trebuie să le fie plăcuți în orice fel, căci ei nu sunt slujitori ai mâncării și băuturii, ci slujitori ai Bisericii lui Dumnezeu, de aceea și ei trebuie păziți de ocări, ca de foc.

Capitolul III

Cinstiți-i pe diaconi, episcop și prezbiteri.

Cinstiți pe toți diaconii ca poruncă a lui Isus Hristos, și pe episcop ca pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și pe prezbiteri ca pe adunarea lui Dumnezeu, ca pe oastea apostolilor. Fără ei nu există Biserică. Sunt sigur că voi înșivă credeți așa. Căci am primit și am cu mine o pildă a iubirii voastre în episcopul vostru, a cărui înfățișare este foarte instructivă și a cărui blândețe este plină de putere. Cred că și necredincioșii îl respectă, căci și lor le place felul în care nu mă cruț. - Dar oare am ajuns cu adevărat la ideea, având ocazia să vă scriu, ca eu, un om condamnat, să vă poruncesc ca un apostol?

Capitolul IV

Am nevoie de umilință.

Înțeleg multe despre Dumnezeu, dar mă smeresc, ca să nu pier din deșertăciune. În vremea de acum trebuie să fiu și mai atent și să nu ascult de cei ce mă umflă, căci, lăudându-mă, îmi provoacă răni. Vreau să sufăr, dar nu știu dacă sunt vrednic. Mulți nu văd râvna în mine, dar mă cuprinde puternic. De aceea am nevoie de blândețe, prin care este doborât stăpânitorul acestui veac.

Capitolul V

Nu vă voi învăța învățături sublime!

Nu vă pot scrie despre lucrurile cerești? Dar mă tem că vă voi putea face rău vouă, care sunteți încă prunci, și, iertați-mă, că voi, neputând să le purtați, veți fi împovărați, căci și eu, deși sunt în lanțuri, pot înțelege lucrurile cerești și gradele îngerilor și rândurile conducătorilor, dar cu toate acestea sunt încă un ucenic imperfect. Ne lipsește încă mult pentru a fi desăvârșiți în Dumnezeu.

Capitolul VI

Evitați otrava ereticilor.

Vă îndemn, așadar, nu eu, ci dragostea lui Iisus Hristos, să vă hrăniți doar cu hrană creștină și să vă îndepărtați de planta ciudată, cum ar fi erezia. Ereticii îl

amestecă pe Iisus Hristos cu otrava doctrinei lor și astfel câștigă încredere în ei înșiși: dar ei servesc otravă mortală în vin îndulcit. Cine nu o cunoaște o primește de bunăvoie și, împreună cu o plăcere dăunătoare, acceptă moartea.

Capitolul VII

Feriți-vă de eretici.

Așadar, păziți-vă de astfel de oameni. Și veți izbuti dacă nu vă veți îngâmfa și nu vă veți despărți de Dumnezeu Iisus Hristos, de episcop și de poruncile apostolice. Cel ce este înăuntru este curat, iar cel ce este afară nu este curat, adică cel ce face ceva fără episcop, prezbiteriu și diacon este necurat în conștiință.

Capitolul VIII

Întărește-te împotriva pedepselor diavolului cu blândețe, credință și dragoste.

Nu că știu eu ceva de genul acesta printre voi, dar vă avertizez, preaiubiților mei, fiindcă prevăd pedepsele diavolului. De aceea, după ce ați dobândit blândețe, întăriți-vă unii pe alții în credință, care este trupul Domnului, și în dragoste, care este sângele lui Isus Hristos. Nimeni să nu aibă nimic împotriva lui. Nu dați prilej păgânilor, ca nu cumva, din cauza câtorva oameni neînțelepți, toată obștea evlavioasă să fie hulită. Căci „vai de cel ce hulește Numele Meu în deșert, în cineva!”

Capitolul IX

Nu ascultați de cei care Îl resping pe Hristos, care S-a născut cu adevărat, a murit și a înviat.

Așadar, nu ascultați când cineva vă vorbește altfel decât despre Iisus Hristos, care a ieșit din linia lui David prin Maria, care S-a născut cu adevărat, a mâncat și a băut, care a fost cu adevărat condamnat sub Pontius Pilat, care a fost cu adevărat răstignit și a murit, în fața celor din cer, de pe pământ și de sub pământ, care a înviat cu adevărat din morți, așa cum Tatăl Său L-a înviat, care ne va învia și pe noi, cei care credem în Iisus Hristos, căci fără El nu avem viață adevărată.

Capitolul X

Dacă Hristos a suferit cu adevărat, atunci în zadar port lanțuri.

Și dacă alții, precum unii atei, adică necredincioși, spun că El a suferit doar într-un mod fantomatic - ei înșiși sunt o fantomă - atunci de ce sunt eu în lanțuri? De ce doresc cu ardoare să mă lupt cu fiarele? De ce mor în zadar? Așadar, spun minciuni despre Domnul?

Capitolul XI

Evitați plantele mortale ale ereticilor.

De aceea, fugiți de plantele rele, care aduc roade ucigătoare: oricine mănâncă din ele moare îndată. Căci ereticii nu sunt sădirea Tatălui. Dacă ar fi, ar fi ramuri ale crucii, iar rodul lor ar fi nestricăcios. Prin aceasta, în suferința Sa, Iisus Hristos ne cheamă la Sine ca mădulare ale Sale. Capul nu se poate naște separat fără mădulare; și Dumnezeu ne promite unirea care El Însuși este.

Capitolul XII

Rămâneți în unitate și iubire.

Vă salut din Smirna, împreună cu bisericile lui Dumnezeu care sunt cu mine și care m-au mângâiat în toate, atât trupește, cât și duhovnicește. Lanțurile pe care le port pentru Isus Hristos, dorind să vin la Dumnezeu, vă îndemn: stăruiți în unirea voastră și în rugăciunea unilaterală. Fiecare dintre voi, dar mai ales prezbiterii, să păzească episcopul în pace, spre cinstea Tatălui, a lui Isus Hristos și a apostolilor. Ascultați-mă, vă îndemn, cu dragoste, ca eu, cel ce am scris acestea, să nu fiu martor împotriva voastră. Și rugați-vă pentru mine; căci am nevoie, prin mila lui Dumnezeu și prin dragostea voastră, ca să fiu socotit vrednic să primesc soarta care mi-a fost pusă înainte, spre care alerg, și să nu fiu dat afară.

Capitolul XIII

Rugați-vă pentru Biserica Siriană.

Dragostea Smirneenilor și a Efesenilor vă întâmpină. Aduceți-vă aminte în rugăciunile voastre și de Biserica Siriei, al cărei nume sunt nevrednic să-l port, fiindcă sunt cel din urmă în ea. Fiți tari în Hristos Isus și supuși episcopului, ca poruncii lui Dumnezeu, și tot așa prezbiteriului. Și iubiți-vă cu toții unii pe alții cu o inimă neîmpărțită. Curățiți-mi duhul, nu numai acum, ci și când mă voi apropia de Dumnezeu. Sunt încă în primejdie; dar Tatăl este credincios în Isus Hristos, ca să împlinească iertarea mea și a voastră. O, de a fi găsiți fără prihană în El!

Epistola către Filadelfieni

Ignațiu, purtătorul de Dumnezeu al Bisericii lui Dumnezeu Tatăl, Domnul Isus Hristos, care este în Filadelfia Asiei, iertată și întemeiată în unitatea lui Dumnezeu, bucurându-se neîmpărțit de suferințele Domnului nostru și asigurată de toată mila prin învierea Lui. O salut cu sângele lui Isus Hristos, care este o bucurie veșnică și neîncetată pentru credincioși, mai ales dacă sunt în unire cu episcopul și prezbiterii și diaconii săi, numiți prin voia lui Isus Hristos, pe care, după buna Sa plăcere, i-a întemeiat neclintit prin Duhul Său Sfânt.

Capitolul I

Laudă episcopului.

Am aflat că episcopul vostru nu a acceptat această slujire adusă comunității credincioșilor de bunăvoie sau prin intermediul altora, și nu din vanitate, ci din dragoste pentru Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos. Sunt uimit de blândețea lui: este mai puternic în tăcere decât cei ce rostesc cuvinte deșarte. Căci este în acord cu poruncile precum corzile unei citere. De aceea sufletul meu binecuvântează firea lui evlavioasă, găsind-o curată și desăvârșită, și statornicia și blândețea lui în toată blândețea Dumnezeului celui viu.

Capitolul II

Mențineți unitatea cu episcopul și evitați învățăturile false.

Așadar, fii ai luminii și ai adevărului, fugiți de dezbinări și de învățăturile rele; dar păstoriți, mergeți și voi ca niște oi. Căci mulți lupi, aparent demni de încredere, prin plăceri distructive îi captivează pe cei ce urmează calea lui Dumnezeu; dar în unitatea voastră nu vor avea loc.

Capitolul III

Retrageți-vă de cei care se despart de unitatea Bisericii.

Depărtați-vă de neghina cea rea, pe care Isus Hristos nu o întoarce, căci nu este sădită de Tatăl. Nu că am găsit dezbinări între voi, ci mai degrabă o curățire grabnică. Căci cei ce sunt ai lui Dumnezeu și ai lui Isus Hristos sunt cu episcopul. Iar cei ce, pocăindu-se, vor ajunge la unitatea Bisericii, vor fi și ai lui Dumnezeu, ca să trăiască după Isus Hristos. Nu vă amăgiți singuri, frații mei! Cine urmează pe cel ce introduce schismă nu va moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Cine se ține de o învățătură străină nu simpatizează cu suferințele lui Hristos.

Capitolul IV

Să aveți o singură Euharistie.

Așadar, căutați să aveți o singură Euharistie. Căci este un singur trup al Domnului nostru Iisus Hristos și un singur pahar în unirea sângelui Său, un singur altar, precum și un singur episcop cu prezbiterul și diaconii, cu slujitorii mei, pentru ca orice faceți, să faceți pentru Dumnezeu.

Capitolul V

Recurg la Evanghelie și la apostoli; să-i onorăm și pe profeții Vechiului Testament.

Frații mei, mă revărs în dragoste pentru voi și vă întăresc cu cea mai mare bucurie, nu eu, ci Isus Hristos, pentru care sunt în lanțuri, deși mă tem și mai mult, fiindcă nu sunt încă desăvârșit. Dar rugăciunea voastră către Dumnezeu mă va desăvârși, ca să ajung la soarta care mi-a rânduit-o mila lui Dumnezeu. - Să ne îndreptăm spre Evanghelie ca spre trupul lui Isus și spre Apostoli ca spre presbiteriul Bisericii. Să-i iubim și pe ei, așa cum i-am iubit pe Profeți, căci și ei au vestit cele ale Evangheliei și au nădăjduit în Hristos și L-au așteptat și au fost mântuiți prin credința în El, prin unirea cu Isus Hristos devenind sfinți iubiți și preaminunați, fiind mărturisiți de Isus Hristos și numărați împreună cu Evanghelia nădejdii noastre comune.

Capitolul VI

Nu permiteți iudaismul.

Dacă vă propovăduiește cineva iudaismul, nu-l ascultați. Căci este mai bine să auzi creștinismul de la un om circumcis decât iudaismul de la unul necircumcis. Dar dacă nici unul, nici altul nu vorbește despre Isus Hristos, atunci pentru mine sunt stâlpi și morminte ale morților, pe care sunt scrise numai nume de oameni. De aceea, fugiți de viclenia și de uneltirile stăpânitorului acestei lumi, ca nu cumva, copleșiți de gândurile lui, să slăbiți în dragoste. Fiți toți într-o inimă. Și mulțumesc Dumnezeului meu că mi-e cugetul împăcat față de voi și nimeni nu se poate lăuda, nici în ascuns, nici pe față, că am împovărat pe cineva în lucruri mici sau mari. Și vreau ca toate cuvintele mele să nu le slujească drept mărturie împotriva lor.

Capitolul VII

Prin inspirația Duhului Sfânt v-am îndemnat la unitate.

Și unii au vrut să mă înșele după trup, dar Duhul, fiind de la Dumnezeu, nu se lasă înșelat. Căci El știe de unde vine și unde merge și descoperă ce este ascuns. Când eram printre voi, am strigat cu glas tare: „Luați aminte la episcop, la prezbiteriu și la diaconi!” Unii bănuiau că am spus aceasta pentru că am prevăzut despărțirea unora. Dar Cel pentru care sunt în lanțuri îmi este martor că nu am știut nimic despre aceasta după trup. Dar Duhul a mărturisit împotriva mea, zicând: „Fără episcop, nu faceți nimic; păziți-vă trupul ca templu al lui Dumnezeu; iubiți unitatea; fugiți de dezbinări; fiți urmașii lui Isus Hristos, așa cum El a fost urmașul Tatălui Său.”

Capitolul VIII

Străduiți-vă pentru unitate.

Așadar, mi-am făcut lucrarea ca om destinat unității. Unde este dezbinare și mânie, Dumnezeu nu locuiește acolo. Totuși, Domnul iartă pe toți cei care se pocăiesc, dacă se întorc la unitatea lui Dumnezeu și la sfatul episcopului. Cred în harul lui Iisus Hristos, că El v-a eliberat de orice legătură. Dar vă îndemn - nu faceți nimic din egoism, ci după învățătura lui Hristos. Am auzit de la unii cuvintele: „Dacă nu găsesc în scripturile vechi, nu cred ce este scris în Evanghelie”; și când le-am spus ce este scris, mi-au răspuns: trebuie să dovediți. Dar pentru mine cel vechi este Iisus Hristos, cel vechi neschimbător este crucea Lui, moartea și învierea Lui și credința Lui: așa doresc să fiu îndreptățit în rugăciunea voastră.

Capitolul IX

Noul Testament este superior Vechiului.

Preoții sunt buni, dar Marele Preot este mai excelent, căruia îi este încredințată Sfânta Sfintelor, numai căruia îi sunt încredințate tainele lui Dumnezeu. El este ușa către Tatăl, prin care intră Avraam, Isaac și Iacov, profeții, apostolii și Biserica. Toate acestea pentru unirea cu Dumnezeu. Dar Evanghelia are în sine ceva mai excelent: aceasta este venirea Domnului nostru Iisus Hristos, suferința și învierea Lui. Căci profeții iubiți doar arătau spre El, dar Evanghelia este desăvârșirea nestricăciunii. Toate împreună sunt frumoase, dacă crezi cu dragoste.

Capitolul X

Bucurați-vă împreună cu creștinii antiohieni pentru sfârșitul persecuției.

Întrucât, prin rugăciunile noastre și prin dragostea pe care o aveți în Hristos Isus, biserica din Antiohia Siriană este în pace, așa cum mi s-a spus, este cuviincios pentru voi, ca biserică a lui Dumnezeu, să alegeți un diacon care să îndeplinească acolo slujba lui Dumnezeu, ca să vă bucurați împreună cu credincioșii în adunarea generală și să slăviți Numele lui Dumnezeu. Binecuvântat în Isus Hristos este cel ce va fi socotit vrednic de o astfel de slujbă; și veți fi slăviți pentru aceasta. Dacă vreți, nu vă este imposibil pentru Numele lui Dumnezeu; căci bisericile cele mai apropiate au trimis deja episcopi și câțiva prezbiteri și diaconi.

Capitolul XI

Vă mulțumesc pentru primirea amabilă a tovarășilor mei.

Cât despre Filon, diaconul din Cilicia, om cu mărturie preaslăvită, care îmi slujește și acum pentru Dumnezeu, împreună cu Reas Agatopod, un om ales, care a venit împreună cu mine din Siria, dându-și viața, și ei mărturisesc despre voi. Și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi, că i-ați primit, așa cum v-a primit Domnul pe voi. Și cei ce nu i-au cinstit să fie iertați prin harul lui Isus Hristos. Dragostea fraților din Troa vă salută, de unde vă scriu prin Burrus, pe care l-au trimis împreună cu mine din efeseni și Smirnei, din cinste față de mine. Domnul Isus Hristos să-i cinstească pe ei, în care își pun nădejdea în trup, în suflet, în credință, în dragoste și în unanimitate. Fiți tari în Hristos Isus, nădejdea noastră comună.